

بعض اصرار میکنند که بلند گریه کنید. وقتی میخواهند سینه بزنند، اصرار و اینکه «صدای این جمعیت نیست» با وقتی مردم میخواهند صفات غرفتنند، توبی دلشان، گرم شدن مجس به این شیوه‌ها، اصل نیست: کاری کنید که دلای مسمع را در اختیار یابید.

امام خامنه‌ای (مدظله‌العالی)

کسی که تسبیح تربیت امام حسین علیه السلام را همراه داشته باشد خداوند او را ذکر و تسبیح کننده محسوب کند، گرچه با آن ذکر نگویید.

امام صادق (ع) کتاب خاک بهشت به نقل از بخارج ۸۵

۲

فرهنگ‌نامه

محرم ۱۳۹۲

آداب عزاداری

نشانه‌های هیئت خوب

نشانه هیئت خوب آن است که اول وقت نماز را برپا می‌کند. همانگونه که می‌دانیم اگر نماز قبول درگاه حق قرار بگیرد، بقیه اعمال هم مقبول خواهد شد و اگر نماز رد شود، بقیه اعمال نیز رد خواهد شد.

امام صادق (ع) می‌فرمایند:

از جمله گفتارهای لقمان به فرزندش ابن بود: ای پسرم خروس از توزیرک تربیشتر نباشد و نگهدارش به نماز از تو بیشتر نباشد آیا نمی‌بینی آن را که در سحرها و هنگامی که برای نماز اذان گفته میشود صدایش را بلند میکند. «ارشاد القلوب جلد ۱ صفحه ۱۱۴»

و در روایتی دیگری داریم که می‌فرماید، بهترین اعمال سه نماز است، اولین آنها نماز اول وقت هستند، اولین آنها نماز اول وقت.

هیئتی که خدا ترس باشد، برگزار کننده نماز اول وقت است، همان کاری که امام حسین (ع) روز سرماور کردند. پچه هیئتی باید عاشورا کردند. منزلش جای برپایی هیئت مسجد باشد. اگر با برپایی هیئت مسجد و نماز اول وقت تضعیف شد، باید ترسیید. مسجد سنگر است و در کراش حسینه، باید مراقب برپایی نماز اول وقت باشیم.

آفات عزاداری

تحریف‌ها، بدعت‌ها

روش‌های ناپسند

در عزاداری امام حسین (ع) اموری ناپسند و خطناک به وجود آمده است که باید با آنها مقابله کرد. بیان ماجراهای جعلی و یا تحریف شده، خواندن نوحه‌ها و اشعار کفرآمیز که از سوی مراجع عظام تقلید تحریم شده اند، نوحه‌ها و اشعار ضعیف، موهن و منافقی با شخصیت امام حسین (ع) و حمامه او، انجام حرکات سبک و انعام اعمال ضد تبلیغ که موجب سوءاستفاده دشمنان قسم خوده اسلام و تشیع و نیز تبلیغ علیه شیعیان و نظام اسلامی می‌شود، و شاخص‌های تحریف‌ها، بدعت‌ها و روش‌های خطناک هستند. همچنین از این گونه اعمال زشت و ناپسند می‌توان به حمل علامت‌ها و ملیب‌های آهنه سنتگین، فخرخوشی در میزان بلند کردن و چرخاندن آنها و حتی تعداد تیغه‌های این علامت‌ها، و قمه زنی با اشکال موهن، استفاده از آلات موسیقی و... نام برد. آنچه بیشتر مایه تأسف و تاثر است، این است که این سنت سازی‌های غلط و مخالف با روح دین، به اسم امام حسین (ع) انجام می‌شود، آن هم با این توجیه که چون در راه امام حسین (ع) و به خاطر او است، لذا دارای اجر و ثواب و موجب خشنودی آن حضرت است.

اویین آزاد شده‌ی کربلا

امام حسین علیه السلام قدری نزدیک شد. مهاجر پسر او اوس به حر گفت: آیا تو می‌خواهی که حمله کنی؟ در پاسخ این سوال حر ساخت شد و بر خود می‌لرزید، پس در حالی که مهاجر از این حال حر به شک افتداد بود، او را مورد خطاب قرار داد و گفت: اگر از من درباره شجاع‌ترین مرد کوفه سوال می‌شد، تو را معرفی می‌کردم، این چه خواهید کرد؟ آیا پیشنهاد او مورد پسند شما نیست؟ این سعد گفت: اگر کار دست من بود (هر آینه از جنگ با او) دست می‌کشیدم. اما امیر تو (ابن زیاد) از این کار سر باز می‌زند. حر او را ترک کرد و با دیگران در انتظار ایستاد، در حالی که در کنار او قره امام حسین علیه السلام رهسپار شد.

﴿لحظات دیدار با امام سرخ جالت به پایین اندخته بود و سوی آنها پیش می‌رفت. پروردگار! امن به سوی توباز می‌گردد، پس توبه‌ام را پذیرا باش. من دل اولیا و فرزندان پیامبرت را به وحشت اندخته‌ام. ای ابا عبدالله! من بازگشتم و تائب هستم، آیا برای من راهی به توبه هست؟ امام در پاسخ حر فرمود: آری، خداوند به تور روی خواهد کرد.﴾

لحظات دیدار با امام

سرخ جالت به پایین اندخته بود و سوی آنها پیش می‌رفت. پروردگار! امن به سوی توباز می‌گردد، پس توبه‌ام را پذیرا باش. من دل اولیا و فرزندان پیامبرت را به وحشت اندخته‌ام. ای ابا عبدالله! من بازگشتم و تائب هستم، آیا برای من راهی به توبه هست؟ امام در پاسخ حر فرمود: آری، خداوند به تور روی خواهد کرد.

حضرت ابا عبدالله الحسین (ع) با اهل بیت و اصحابشان وارد کربلا می‌شند. زمانی که کاروان سید الشهدا (ع)، به صحرای کربلا رسید، اسب آن حضرت حر کت نکرد. امام (ع) پرسیدند: نام این زمین چیست؟ گفتند: غاضریه. نام

دیگرش را پرسیدند... گفتند: شاطی الفرات. فرمودند: اسم دیگری هم دارد؟ گفتند: «کربلا» هم می‌گویند...

در این هنگام حضرت آهی از دل کشیدند و گریه شدیدی کردند و فرمودند: به خدا قسم زمین کربلا همین است. به خدا اینجا مردان مارامی کشند، بخدا قسم اینجا زنان و کودکان ما را به اسیری می‌برند، به خدا قسم اینجا پرده حرمت مادریده می‌شود. ای جوانمردان، فرود آیید که محل قبرهای ما اینجاست....

۲
محرم
سال ۱۱ هجری

دل نوشته

این کاروان نیست که پیش می‌رود؛ حادثه است. این بیان‌های داغ است که گام‌های کاروان را به دوش می‌کشد. این ظهر دم کرده بیان‌های تفتیده اتفاق است که بر تن دقایق، عرق کرده است. کاروان، آرام آرام رهسپار می‌شود با صدای زنگ شتران و شیوه اسبان. کربلا، نفس نفس می‌زند و فرات، تشنه تراز همیشه، در خویش می‌جوشد و سر بر جداره ها می‌کوبد...

فاصد محروم